

voldtægt, ikke langt. Vi er derfor godt tilfredse med, at erstatningen for netop de forbrydelser fordobles, og tilsvarende hilser vi også velkommen, at forslaget indebærer en generel forhøjelse af erstatningsniveauet ved personskader.

Det er også godt at konstatere, at private forsikringer og andre ydelser ikke længere skal modregnes i erstatningen. Det betyder, at erstatningsbeløbet reelt kan gå til at kompensere for den lidte overlast, man har været ude for.

Et tredje meningsfyldt forslag er, at der ikke længere sættes grænser for, hvor længe ofret kan få tabt arbejdsfortjeneste. Ikke mindst i voldtægtsager afhænger ofrets psykiske tilstand netop af, hvornår det er muligt at gøre erhvervsevnetabet endeligt op.

Én ting er sikkert: Alle disse forslag kan gøre tilværelsen lidt mere tålelig for ofret, og sammen med den offerrådgivning, vi oprettede for et par år siden, og de forbedrede muligheder for erstatning er det en væsentlig forbedring af vores indsats over for de mennesker.

Vi er også godt tilfredse med, at reglerne for tab af erhvervsevne forbedres, så de kommer til at ligge tæt op ad de regler, der gælder for personer, som er kommet til skade på arbejdet. I bund og grund er det jo mindre væsentligt, hvordan man har lidt tab af erhvervsevne; det vigtige er, at man har tabt den, og ikke mindst kompensationen for tabet. Det størst tænkelige beløb for tab af erhvervsevne bliver fremover 6.020.000 kr., hvilket er en forhøjelse på små 2,5 mio. kr. i forhold til i dag.

Det er også sådan i dag, at erstatningsbeløbet reguleres drastisk, afhængigt af bl.a. alderen. Det vil sige, at f.eks. en ældre person og en ung under ulønnet uddannelse har fået mindre i erstatning for tabt erhvervsevne end en midaldrende person. Det foreslås nu lavet om, og det er godt, at der bliver gjort noget ved den form for aldersdiskrimination. Nu bliver det sådan, at beløbet varierer noget mindre, og erstatningen bliver større for alle aldersgrupper.

Det sidste element, jeg godt vil nævne i lovforslaget, er, at hvis man mister sin partner eller ægtefælle, kan der ud over forsørgertabserstatningen udbetales et engangsbetrag på 108.000 kr. til dækning af de ekstra udgifter, der er forbundet med dødsfaldet. Det er vi glade for, vi synes, det er rigtigt, det er kommet med.

Jeg erkender blankt, at vi aldrig kan fjerne risikoen for store omvæltninger i folks tilværelse, som vender op og ned på livsbetingelserne. Men vi kan fra samfundets side være med til at øge

trygheden, så ofre og efterladte får tid til at skabe sig en ny tilværelse.

Det er et stort og meget omfattende forslag, og jeg har her kun taget nogle få punkter frem. Men ingen tvivl: Vi er utrolig glade for det fremsatte forslag, og vi vil i hvert fald gerne medvirke til at godt og konstruktivt udvalgsarbejde. Vi kan støtte forslaget og ser med glæde frem til, at det bliver vedtaget her i Folketinget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Selv om fru Lissa Mathiasen til sidst sagde, at hun kun havde taget nogle få punkter ud, var det jo alligevel en detaljeret beskrivelse af de punkter, der blev nævnt. Jeg vil ikke være detaljeret i dag, for det er jo, som den forrige ordfører også sagde, et juridisk og teknisk kompliceret forslag, som man, om jeg så må sige, også skal se lidt på tværs, før man egentlig kan danne sig et helt præcist indtryk af, hvilke konsekvenser det vil få.

Jeg vil selvfølgelig på Venstres vegne tilslutte mig fru Lissa Mathiasens bemærkninger om, at det er en god ting, at vi nu forsøger at give ofre for forbrydelser og ofre for ulykker en mere tålelig tilværelse. Ikke mindst er vi meget optaget af, når det drejer sig om voldsforbrydelser, voldtægtsforbrydelser osv., at vi som samfund anerkender den krænkelse, der ligger i at være offer for disse forbrydelser. Jeg vil sige til justitsministeren, at jeg glæder mig til at vende tilbage til sagen, når vi skal tale om den strafferetlige vurdering; men jeg kan forstå, at når det drejer sig om erstatningsretten, har vi samme vurdering, nemlig at krænkelsen er meget betydelig.

Situationen kan ikke genoprettes med penge; men vi kan jo ikke undgå at mærke, når vi taler med ofre, at på en eller anden måde er det mere end et økonomisk plaster på såret, når samfundet tildeler en større erstatning. Det handler altså om mere end økonomi, det er også en eller anden form for følelse af genopretning hos ofrene, og derfor er det klart, at vi er tilhængere af, at man nu giver disse ofre en større erstatning.

Med hensyn til de øvrige ulykker på arbejdsmarkedet er vi selvfølgelig også optaget af, at de skadelidte får en rimelig erstatning. Vi vil dog godt have lov til at lytte til andre. Der kommer formentlig deputationer, og vi kan jo se af høringsssvarene, at der er forskellige modsatrettede tendenser i dem. Men at det er samfundets pligt inden for rimelighedens grænser at sørge for, at man også på det private arbejdsmarked genop-